

РЕШЕНИЕ

№ 2471

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 03.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1032** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр. с чл.9,ал.2 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Л. П. З.” Г.С. срещу Акт № РД-22-75/12.10.2010 година за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци на Кмет на С. О..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на издадения административен акт.Твърди се ,че актът в частта,с която е установена такса за довнасяне,не отговаря на изискванията на чл.59 от АПК- липсва излагане на фактически и правни основания за издаването му, като същият е немотивиран, а наред с това с него се установява нов размер на вече заплатената такса за битови отпадъци през 2007 година- и то своевременно внесена, ката таксата е била веднъж предмет на разглеждане от страна на местната администрация, което води до накърняване правото на защита на дружеството и води до определяне на големи лихви. Сочи се още,че подадената декларация от дружеството, собственик на имота ползва изцяло и жалбоподателя, и да се приеме противното- че декларацията за имота не ползва новия собственик е правен абсурд, още повече, че таксата е била веднъж платена. Твърди се още ,че дружеството е подало коригираща декларация, която обаче не е зачетена от органите при С. О.. Иска се отмяна на оспорения акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващото дружество-„Л. П. З.” редовно уведомено при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат Т., редовно упълномощен,който поддържа жалбата на заявените основания и претендира заплащането на острените по делото разноски.

Ответникът по оспорването- Кмет на С. О., редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, не изпраща представител.

Административен съд С.-град,след като прецени събраните по делото

доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние,издадено от Агенция по вписванията- Г.С. е видно ,че оспорващото дружество- е действащо, с основен предмет на дейност, подробно посочен в удостоверението и се представлява и управлява от М М Р.

На 14.02.2006 година, оспорващото дружество подало Декларация по чл.17 ,ал.1 от ЗМДТ за закупения от,, И,” недвижим имот-земя със стопанско предназначение с отчетна стойност 199 495, земя също със стопанска цел-с отчетна стойност 764761, сграда със стопанска цел,с отчетна стойност 434447 лева, сграда с отчетна стойност 1870032 и още една сграда с отчетна стойност 1987575 или общата стойност на декларираните имоти,придобити от дружеството,възлиза на 7256310 лева.

На 11.06.2010 година, оспорващото дружество подало Декларация по чл.17 от ЗМДТ за дължимия данък върху недвижими имоти, с която декларирало придобития от него недвижим имот- Земя с отчетна стойност 41235 лева.

На 28.11.2006 година оспорващото дружество подало нова Декларация за придобитите от ,, ” недвижими имоти- земя с отчетна стойност-199 495 лева, зе

На 21.06.2007 година, оспорващото дружество подало Декларация по чл.17 от ЗМДТ за придобитите от него недвижим имоти- административна сграда и сутерен с отчетна стойност 6736 856.44 лева и земя с отчетна стойност 597 506.07 лева.

На 10.09.2007 година, оспорващото дружество отново подало Декларация по чл.17 от ЗМДТ недвижим имот- земя с отчетна стойност 6747613.50 лева, Столова и кухня с отчетна стойност-3158665.45 лева, незавършена сграда- с отчетна стойност 858 786.05 лева.

Със Заповед № РД-09-2917/21.10.2008 година на Кмет на С. О., с която са определени за органи по приходите служители и длъжностни лица от Дирекция” Приходи и администриране на местни данъци и такси”при СО, които да извършват установяване,обезпечаване,събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, подробно изброени в заповедта.

Със Заповед № РД-09-1331/11.08.2010 година, Кмет на С. О. наредил на Р И Бековска-на длъжност главен експерт в Дирекция”Приходи и администриране на местни данъци и такси” при СО и В М Падев- старши експерт в Дирекция”Приходи и администриране на местни данъци и такси”при С. О. да извършат проверка на „Л. П. З.” с предмет установяване на задължението по ЗМДТ за местна такса за битови отпадъци за периода от 01.01.2005 огдина-31.12.2009 година, определил срок на проверката- 30 дни, считано от датата на издаване на заповедта и е посочено ,че в същия срок следва да се изготви доклад за извършената проверка.

На 12.08.2010 година,до оспорващото дружество е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице ,в което подробно са посочени документите и обясненията ,които задълженото лице следва да представи.

Искането е връчено лично срещу подпис на представителя на проверяваното лице- М Р на 13.08.2010 година/видно от разписката,неразделна част от искането ,приложена на лист 56 от делото.

На 07.09.2010година е изготвен Доклад за извършена проверка, в която подробно са посочени резултатите от извършената проверка на „ Л. П. З. „ и направено предложение за установяване на задълженията на дружеството за такса битов отпадъци за съответните имоти и години, подробно посочени в него.

Докладът е връчен лично срещу подпис на представляващия дружеството- М Р на 09.09.2010 година.

На 10.09.2010 година,оспорващото дружество подало възражение срещу съставения Доклад до Директора на Дирекция”Приходи и администриране на местни данъци и такси.

На 12.10.2010 година,Кметът на С. О. издал оспорения акт за установяване на публично общинска вземане № РД-22-75/12.10.2010 година, с който са определени задълженията на

оспорващото дружество за такса битови отпадъци по години и съответно на това начислени лихви за забава.

По делото няма доказателства кога оспореният Акт за установяване на публично общинско вземане е връчен на оспорващото дружество.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, в това число отчет за приходите и разходите на оспорващото дружество ,баланс за процесните периоди,нотариалните актове,удостоверяващи правото на собственост на дружеството върху процесните имоти.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-С. град намира предявената жалба за процесуално допустима, предвид обстоятелството ,че по делото няма доказателства кога оспореният акт е връчен на дружеството,което пък от своя страна води до неустановяване на началния момент, от който е започнал да тече срокът за обжалване. Жалбата е подадена от представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Оспореният Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци №РД-22-75/12.10.2010 година,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законсъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните предпоставки за издаването му и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци № РД-22-75/12.10.2010 година е издаден от компетентен орган- това е Кмет на С. О., на когото изрично разпоредбата на чл.9б,ал.2 от ЗМДТ предоставила правото да издава актове по установяване на вземанията на общината от такси.Наред с това, между страните няма спор,че лицето Й Фандъкова заема длъжността- Кмет на С. О. и това е ноторно известен факт, неподлежащ на доказване.

Актът отговаря на изискванията за писмена форма и съдържа предвидените в чл.59 АПК- задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му. В този смисъл, абсолютно неоснователен е доводът на пълномощника на оспорващото дружество, че актът е немотивиран, защото няма парван пречка и мотивите на един административен акт да бъдат изложени извън от него/ например в Доклад за извършената проверка.

При издаването на акта ,Кметът на С. О. е спазил процесуално правните разпоредби на АПК-за започналото административно производство, административният орган е уведомил оспорващото дружество, като му е отправил Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице. Искането е връчено на представител на проверявания субект, съответно на това в срока,,даден от органите,извършващи проверката,задълженото лице е депозирало доказателства.

При издаването на акта, административният орган е нарушил материално правните разпоредби на ЗМДТ.

Правната уредба на местните такси се намира в Глава трета- Местни такси на ЗМДТ, а в раздел първи е регламентирана таксата за битови отпадъци.На общините е предоставено правото да събират местни такси, подробно и изрично изброени, измежду които и такса за битови отпадъци- чл.6 от Закона. Легално определение на понятието „битови отпадъци” е дадено в разпоредбата на параграф 1,т.7 от ДР на ЗМДТ, според която „битови отпадъци” са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Законодателят е

приравнил изрично към тях и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите. В чл.9 от Закона на местните данъци и такси е предоставено правото на Общинския съвет да приема Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, като от 01.01.2003 година събирането на местните такси е предоставено на съответната общинска администрация, като по този начин приходите от местни такси постъпват в бюджета на съответната О. Видът на местните такси е определен в чл.7 от Закона- прости и пропорционални.

В чл.62 от ЗМДТ е посочено, че таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. По този начин законодателят е диференцирал отделно три вида услуги- сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждането на отпадъците в депа или други съоръжения на битови отпадъци и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Размерът на таксата се определя по отделно за всяка една от предоставените услуги- събиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Съгласно чл.66 от Закона, таксата е в годишен размер за всяко населено място с решение на Общинския съвет въз основа на План-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за, осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други. Легално определение на "Съдове за битови отпадъци" е дадено в параграф 1, т.9 от ДР на Закона за местните данъци и такси, според която съдове за битови отпадъци са контейнери, кофи, кошчета на обществени места, в които се изхвърлят битови отпадъци, както и полиетиленови чувалчета за разделно събиране, събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им, за проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци, почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване, границите на районите и видът на предлаганите услуги почл.62/ посочени по горе/ в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със Заповед на К. на общината и се обявяват публично до 30 октомври на предходната година, а за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Данъчно задължени лица за заплащане на такса смет са лицата по чл.11/аргумент от изричното препращане на чл.64 от ЗМДТ- а това са според чл.11 от ЗМДТ са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, при учредено вещно право на ползване, данъчно задължен е ползвателят, а при концесия данъчно задължен е концесионерът.

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства, се установява, че за всички придобити от дружеството недвижими имоти в периода 2006 година-2007 година са подавани декларации по реда на чл.17 от ЗМДТ за всеки един придобит от него имот. Неоснователен и неподкрепен с никакви доказателства е доводът на процесуалния представител на дружеството, че предишният собственик е заплащал дължимите такси за битови отпадъци, защото по делото не се съдържат никакви доказателства в тази насока, да не говорим, че представените и заплатени суми са за данък при придобиване на недвижими имот, платен при покупко-продажбата, а не по отношение на таксата за битови отпадъци. Тук е мястото да се направи разграничение между понятието „такса" и „данък". Таксите са вид публично държавно вземане, подобно на данъците и те се определят едностранно от държавата, но за разлика от данъците, при тях е налице насрещна престация под формата на услуга. За

разлика от гражданскоправните вземания не винаги има еквивалентност между същността на таксата и стойността на услугата. При определянето на таксите, подобно на данъците, се използва властническият метод на правно регулиране. Плащането им е скрепено с държавна принуда. Данъкът е парично невъзвръщаемо и едностранно установено плащане в полза на държавата, неизпълнението на което също е скрепено с държавна принуда, но за разлика от таксите, при данъците не е необходимо извършването на насрещна престация от страна на държавата, докато при таксата основно и същественото е, че държавата дължи на данъчно задълженото лице насрещна престация под формата на услуга. И данъкът и таксата, са финансови плащания, методът на правно регулиране е властнически, но таксата има възмезден характер (плаща се за получаването на услуга).

По делото обаче доказателства, че по отношение на района, в който попадат нежилищните имоти на оспорващото дружество, С. О. е предоставила всички видове услуги по реда на чл.62 от ЗМДТ- сметосъбиране и сметоизвозване,обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, за процесните периоди липсват, което сочи ,че общината не е предоставила и извършила трите вида услуги. Не се представиха и никакви доказателства, сочещи, че общината е извършила разходи по предоставянето на услугите,което води до незаконосъобразност на издадения акт предпоставя отмяната му.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъди сумата от 50 лева- заплатената от него държавна такса.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, Административен съд-С.-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт № РД-22-75/12.10.2010 година за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци на Кмет на С. О..

ОСЪЖДА КМЕТ НА С. О. **ДА ЗАПЛАТИ** НА „ Л. П. З.” Г.С. сумата от 50 лева-разноски по делото, като сумата следва да бъде възстановена от бюджета на С. О..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: